

можилъ найглавныте споменицы за живото-
 тѣтъ, трудовете и книжевните дѣла на с.
 Епископъ Климента, както дума често на-
 веденото найстаро сказаніе (легенда), което
 е единъ ꙗко и ѿговыте ученицы списалъ и ꙗко
 него найнапредъ въ Москополъ (1741) а по-
 дыръ ꙗко Пемпера въ Бечъ (1802), найпослѣ
 третій пѣтъ ꙗко Миклошова пакъ въ Бечъ
 (1847) напечатано и издано; найподыря и то-
 ва имамъ да споменѣ, чи е сирѣчь г. Гри-
 горіевичъ, изъ кожаныѣтъ Гръческій рѣ-
 кописъ одъ 13 стол. въ Охридѣ, обявилъ
 друго кратко и по скорошно сказаніе (ле-
 генда) което е іоше ꙗко напредъ, съслужбѣтъ
 на седмъ почетныте святителіе въ Мо-
 скополъ въ Албаніѣ (1746) напечатано, а
 сега наедно съ Рускіѣтъ лѣтописъ които при-
 надлъжи на просвѣтителното попечителство,
 (Чески пакъ възборническіѣтъ часописъ въ
 лѣто 1847, въ връскѣ тѣ 5. на 516 стрѣнѣ)
 издано, гдѣто ся книжевната діателность на
 с. Епископъ Климента съ кратки и извыти
 рѣчи яко потвѣрждава, а поредъ тва іоше
 ся и тыя за вниманіе достойни рѣчи намѣр-
 вать: *Ἐσοφίσαιτο δὲ ἐν χαρακτιρας ἑτερως γραμ-
 μάτων πρὸς τὸ σαφεσερον ἢ ἂς ἔξευρεν ὁ σο-
 φὸς Κίριλλος, сирѣчь, и измисли и други зна-
 цы на азбукѣтъ поясны, ꙗко оныя, които е тѣ-*